

дърли; а той билъ нашъ братъ послужникъ. Той си скочи отъ постеля, отвори ни чимширъ порти, введи ни въ равно двори, че ни се радва и обрадва, и ние му малко попѣхми, че го повеселихми, и той бѣше самъ си веселъ. Аминъ!

«Че си скокна, та поскокна, че запрѣтна бѣли рѣкави, че ни даде добра дарба, ведро вино, на виното прѣпранъ мисаль, на мисала превитъ кравай, на кравая жълта бѣла пирпиличка обредена, обречена намъ наречена. Аминъ !

«Той намъ давалъ, нему Господъ дваждь помагалъ. Подъ пѣть и надъ пѣть дебело класци, червено житци, кичесто просце; момченца му принасятъ, момиченца му изнасятъ. Че се е прочюль, чюденъ и дивенъ боляринъ. Че сѫ потръгнали прѣзъ деветъ села, отъ десято село, че му но-сехѫ калеснички, малеснички, пъстри бѣклички, дѣца да кръщава, булка да вѣнчава; пакъ той се хвърга, подхвърга като рогачъ въ планина, като мряна риба въ дълбочина, като соколъ въ небеса, като куковица съ ясенъ гласъ по високи гори, Аминъ !

«Още му Господъ даде криво ралце,